

Studpuls

Правда про святого Миколая

19 грудня...День Святого Миколая...Зі згадкою цього свята всі відразу починають посміхатись)). Дорослі повертаються в дитинство, а дітки згадують подарунки, які їм поклали під подушку. А ми студенти застряли якраз між дитинством і зрілістю. Дитинство ще зовсім близько, і ми добре пам'ятаємо, як чекали цього свята, думали, що ж цього разу подарує нам святий. І вже за місяць до свята поводились слухняно, що, не дай Бог, не знайти 19 числа під подушкою лозинку, чи дубця. І як не спали, чекали, коли ж цей Миколай прийде, адже так хочеться його побачити, і постійно засинали, не дочекавшись, а на ранок подарунок уже під подушкою. «І коли він встигає? Це ж весь світ обійти, до всіх діток зайти?», – запитували ми у батьків. А вони... вони загадково посміхались, і відповідали: «Встигає, він спритний». Вони то добре знають, і що це за Миколай, і як встигає, і як приносить саме той подарунок, що ти хотів. І ось однієї ночі ти прикидаєшся, що спиш, адже батьки сказали, що Чудотворець приходить тільки до тих діток, що сплять, і о диво, ти таки дочекався, ось він іде, шелестить подарунковими пакетами, підходить до ліжечка і...так це ж мама. Вона тихенько кладе подарунок під подушку, цілує тебе, і йде... А на ранок, коли будить, як ні про що не знаючи: «А

давай подивимось, що ж приніс тобі Святий Миколай.» І ти дивишся, і не признаєшся, що все знаєш. Потім ділишся своїм відкриттям з друзями, а вони ще й не вірять, і кажуть, що теж дочекаються Його наступного року. А наступного року ми вже бажаємо знайти під подушкою більш реальні речі, і все частіше повторюємо про це мамі, щоб не забула)). Отак чудо, в яке ми так вірили, будучи мале-

нькими, переросло в буденність, а за ним і інші дива: голос у Діда Мороза на Святі Нового року точно такий як у знайомого дяді Колі, і борода, якась зовсім не справжня, і батьки о дванадцятій стривожено переглядаються, коли ти відмовляєшся виходити з кімнати, де стоїть ялинка, і таке інше. Але краще дізнатись про це пізніше, щоб по довше вірити в чудеса. От ми, студенти, ще віримо в дива. Наприклад, кожного року просимо у Свято

Миколи, щоб приніс шару на здачі заліків. Так, так, лише заліків, про екзамени ми у Діда Мороза попросимо.))

Популярне це свято не тільки у студентів та дітей, а й по всій Україні. На нього чекають всі, саме на цей день призначаються різноманітні благодійні акції і організовується безліч святкових заходів. Де ж живуть сучасні Святі Миколаї? І як допомагають дітям?

Івано-Франківська область, місто Косів, вул. Дружби, 84. Саме туди дітки з усіх куточків України пишуть про свої добрі та погані вчинки, чекаючи від Миколая чи подарунка, чи кари, чи просто доброї поради. «Пошта Святого Миколая» - один із проектів благодійної організації «Місія Святого Миколая» та національного природного парку «Гуцульщина». Українська «Пошта Миколая» є не просто грою або чарівною казкою. На відміну від своїх популярних на вест світ «колег» - поштових служб Йола Пукі та Санта Клауса, що є суто комерційними проектами, вона має чимале соціальне навантаження.

А в соціальній мережі з'явився мікроблог Святого Миколая - http://Twitter.com/Sv_Mykolay. На цьому мікроблозі інтернет-користувачі мають змогу написати свої прохання до Святого Миколая, однак лише

нематеріального характеру, слідкувати за кожним кроком Всеукраїнської благочинної акції «Святий Миколай мандрує Україною», а також дізнатись про те, як можна допомогти Святому Миколаю завітати у цьому році з подарунками до нужденних дітей в Україні. Цього року організатори планували захопити 20 тисяч дітей по всій Україні.

Які чудові проекти! Втілення дитячих мрій. Коли ми ще вірили в те що під подушку подарунки нам кладе Чудотворець, таких пошт не було. Ні, листи ми звичайно писали. Проте залишали їх де інде, звідки вони загадковими чином зникали. «Святий Миколай забрав», - впевнено завіряли нас батьки. А тут написав, відіслав, ще й відповідь отримав. Ну справжня тобі казка.

Святкування зимового Миколи – народне свято. І, як і кожне народне свято, має свою розмаїту самобутність. Однак, на жаль, в східних регіонах України традиції майже не збереглися. А от на заході, чоловіки старшого віку переодягаються заходять до оселі з подарунками для дітей. А втім ще до початку ХХ століття це свято відзначалося піснями, музиками, своєрідними обрядовими діями та забавами.

Найбільш веселий, і близький нам студентам, обряд варіння пива. За традицією, старші господарі села на свято збирались, щоб зварити пшеничного пива. Влаштовувалась гостина, після якої всі весело з піснями їздили на санях довкола села. От і ми так, пивко, а потім весело навколо гуртожитку від СБ))

А якщо серйозно, то це велике християнське свято. Святий Миколай є опікуном подорожніх, моряків і рибалок. Йому присвячене місто Амстердам – столиця Голландії, країни великих мореплавців. Адже згідно з житієм Святий не одноразово приходив на допомогу людям під час стихійного лиха. І в Україні кожен рибальський курінь мав ікону цього Святого, перед якою на початку ловецького сезону й у часи негоди, стихійного лиха служили молебень. І нині у храмах саме перед іконою Св. Миколая моляться, вирушаючи в далеку дорогу. Вважався Святий Миколай і захисником бідних, скривджених, несправедливо засуджених. Шанували святителя і як покровителя шлюбу. А з появою шкіл при храмах Святий Миколай став опікуном учнів. День Святого Миколая перетворився на дитяче свято на німецьких землях. У середньовічній Німеччині саме напередодні свята Миколи батьки дарували дітям зимовий одяг, та інші обновки. Разом із вбранням діти отримували горіхи, сухофрукти та особливі солодкі хлібці з сушеними грушами, шкільне приладдя, зрідка іграшки,

які клали в черевички. Діти, котрі протягом року не слухались батьків діставали замість солодощів в'язку різок. Подібний звичай перейнявся до Австрії, Голландії, Чехії, Словаччини, Польщі, Хорватії. У деяких країнах нечемні діти замість різки дістають вуглину чи картоплину.

...Моїй меншій сестричці вісім. Вона досі вірить в існування і Святого Миколая, і в Діда Мороза, і в те, що Попелюшка обов'язково стане принцесою. Я запитую в мами, коли ти збираєшся відкрити секрет, мама каже, що сама дізнається якось, а доти - нехай вірить. Адже ми діти доки віримо в чудеса. І нехай ми вже не діти, але вірити в дива, в неможливе, отримувати подарунки нам так хочеться, адже

це робить нас щасливими. І ми просинаємось раніше однокімнатників, щоб залишити невеличкий Миколайчик під подушкою, і тепер Святий Миколай та Дід Мороз приходять не тільки до нас, але і до наших батьків. І яке щастя бачити усміхнені лиця близьких, які з захватом розпаковують подарунки, і ти піднімаєш подушки, ух ти, Миколай прийшов і до тебе. До мене, наприклад, він встигає прийти двічі. Мама щороку дзвонить і розповідає, що знайшла під моєю подушкою подарунок. І коли він тільки встигає?))

Бужанська Ірина, ФК-62

У ИФФ есть свой Николай!

Приближается день Св. Николая, и каждый знает, что: тому кто вел себя хорошо – Николай положит под подушку гостинец, а тому кто плохо – лозину.

Однако и среди педагогического состава нашего факультета есть свой «Св. Николай» - Волкотруб Николай Петрович – который согласился ответить на несколько вопросов, чтобы рассказать о себе.

Так каков же наш «Св. Николай»?

Добрый день, Николай Петрович. Вас беспокоит газета ИФФ «Studpuls».

Говорят, что раньше Вы были боксером. Правда ли это?

Правду говорят. В студенческие годы я выступал за сборную КПИ.

А как Вы попали на факультет преподавателем?

Я закончил техникум, потом отслужил в армии в заполярном круге. После армии устроился на завод. Позже учился в университете за счет завода. После окончания опять работал на заводе. Мне приходилось много работать. В связи с семейным положением я начал работать в 14 лет и уже у меня есть 56 лет рабочего стажа. Потом поступил на аспирантуру. А начал преподавать в КПИ случайно. Как сейчас помню, сидели мы в ресторане и кто-то в шутку сказал, что я буду преподавателем после аспирантуры. Естественно, мы посмеялись. А спустя несколько лет после защиты я и правда стал преподавателем.

Говорят, на лекциях у Вас очень интересно, что бывали случаи, когда студенты засыпали :)

На лекциях у меня действительно интересно. Очень часто я могу вставить шутки. А вот случаи «засыпания студентов» я не припоминаю.

А чем Вы занимаетесь в свободное от работы время?

Я очень интересуюсь Историей Украины. Очень часто обнаруживаются интересные факты из давней истории. Оказывается, что у нынешних жителей Индии историческая родина находилась на территории нашего государства.

Еще я пишу стихотворения. В основном на тему старой Украины (Ораты), есть конечно же и несколько лирических стихотворений.

Вы очень веселый человек, наверное и в студенческие годы Вы любили поприказничать?

К счастью (или сожалению), но я был серьезным студентом. Разве что в общежитии у нас были правила. Например, закурил в ком-

нате – рубль на стол, матюкнулся – рубль на стол. Больше ничего такого и не припомню.

А что у Вас было еще интересного в Ваше студенчество, что вам запомнилось?

Очень запомнились поездки студотрядом по комсомольской путевке в Горноправдинск, что на берегу Иртыша. Там прекрасная природа. Да и несколько дней проведенных в палатках оставляют незабываемые воспоминания.

Грядет день Св. Николая. Что бы Вы хотели получить в подарок?

Я ничего не жду в подарок. Я же Николай (хоть и не святой), а значит, подарки должен делать я. У меня есть замечательные внуки, правда они очень далеко. Но подарки я им все же сделаю.

Возможно Вы как Николай хотите что-либо подарить вашим студентам?

(улыбается) Единственное что я могу подарить студентам - это свои знания и жизненный опыт. Потому что ценнее знаний ничего нет.

Еще хотелось бы пожелать студентам факультета и всего университета: «Учиться, учиться, учиться» и, конечно же, счастья и улыбок.

Вот так-то вот. Возможно и вам достанется «Николайчик» от нашего «Николая Чудотворца». Если вы конечно были хорошими мальчиками и девочками в прошедшем году :)

С праздником вас дорогие коллеги-студенты и преподаватели!

Свиридюк Александр, ФС-92

Бойко Вікторія Юріївна, гр. ФС-52

Розкажи, будь ласка, про свої здобутки у навчанні.

Ой, знаєте, так незвично бути так би мовити по цю сторону барикад. Зазвичай я ставлю питання.

Якщо говорити про навчання в школі, то я маю біля 30 грамот, за навчання та за суспільне життя.

Я перемагала у шкільних, районних, міських та обласних олімпіадах. Причому, предмети були достатньо різнопланові: від математики і фізики до мов і літератури. Закінчила школу із золотою медаллю. У університеті з другого курсу отримую підвищену стипендію, з четвертого іменну стипендію проф. Явойського, в цьому році отримала стипендію мера Києва. Отримала диплом бакалавра з відзнакою. Грамот теж багато за відмінні успіхи у навчанні та участь у житті кафедри та факультету. Маю міжнародний сертифікат зі знання німецької мови.

Які свої життєві досягнення вважаєш найбільш вагомими і чому?

Знаєте, вважати досягненнями стипендії, грамоти чи щось подібне є неправильним. Найбільше досягнення, це виховання в собі нездоланної жаги знань та діяльності, яка потім і приводить до цих успіхів.

Яке місце в твоєму житті займає навчання на ІФФ?

О, це дуже цікаве питання. Можна сказати, що ІФФ - це моя доля. Звичайно, це звучить якось пафосно, але я зараз все поясню. Про подальше навчання я почала замислюватися ще у 9 класі, але де я буду навчатися я так і не могла визначитися. І що саме я буду вивчати, теж не знала. Коло моїх інтересів дуже широке. Я дуже хотіла бути сценаристом, писала сценарії і організували концерти та свята у школі. Але неабияких успіхів я також досягла в математиці і фізиці. Ми порадилися з мамою і вирішили, що основна професія повинна бути серйозною а журналістику, написання сценаріїв можна зробити хобі. Я перебрала ду-

же багато ВУЗів. Потім, у 10-му класі я поїхала на екскурсію до Дніпропетровська. Там я побувала у Дніпропетровському національному університеті. Я була просто вражена. Центральна будівля університету, яка виконана з синього скла і заввишки у поверхів 15, може й більше, справила на мене не аби яке враження. І тоді я вирішила, що буду навчатися тут.

Взимку були екзамени підвищеної складності для обдарованих дітей, я їх здала і вже в лютому місяці була студенткою ДНУ фізичного факультету. Потім я отримала золоту медаль і до нас додому прийшли мамині подруги, щоб відсвяткувати. І тут сталося те, що сталося. Моя мама заклалася з подругами, що я вступлю до КПІ. Приїхали ми до Києва о 6 годині ранку, знайшли прийомну комісію, вибрали факультет, у назві якого було слово «фізика» через день я здала співбесіду. А от так я і вступила до ІФФ. Отож, це просто доля.

Який предмет тебе найбільш всього захопив під час навчання на ІФФ?

Предмет... На мою думку всі предмети дуже важливі, просто є дещо незрозумілі, є прості, але всі по-своєму цікаві.

Розкажи про свої хобі та захоплення, чим займаєшся у вільний час (якщо він є).

Дивлячись на те, що ви маєте на увазі під словами «вільний час». Якщо це час, який залишається після основного навчання, то я ще вивчаю іноземні мови: займаюся німецькою у Гьоте-інституті, вивчаю англійську і трохи польську та японську. Також пишу вірші, пісні, статті, оповідання, спілкуюся з друзями, які знаходяться не в Україні, зустрічаюся з друзями що живуть тут, ходжу до театру, у кіно, на ковзанку. Ще займаюся тележурналісткою. А у вільний від усього цього час я сплю.

Хто із викладачів для тебе взірець, із кого завжди береш приклад?

Не хочеться нікого з викладачів образити, бо всі дуже хороші і розумні. А з хороших і розумних людей завжди хочеться брати приклад. Мені дуже подобаються викладачі, які не просто дають матеріал але й ще розповідають щось із свого життя та дають поради, як нам, ще не зовсім дорослим, поводитися у цьому дорослому житті.

Які найважливіші знання ти засвоїла під час навчання на факультеті?

Визнання того, що наше життя-це нескінченний процес навчання. Як тільки ми досягаємо чогось, одразу виникають нові цілі, нові питання і загадки. І це дуже добре!

Які в тебе плани на майбутнє, чи будеш працювати за спеціальністю?

Я буду намагатися знайти собі роботу за спеціальністю, адже не марно я витрачаю стільки зусиль. Але я також точно знаю, що буду займатися не тільки металургією. Ненавиджу одноманітність.

Щоб ти порадила молодшим поколінням?

У мене був дуже хороший викладач з німецької мови, людина, яка досягла дуже багато. Кожне заняття він казав нам один вислів. Тепер цей вислів-моє кредо. «Будьте кращими, гіршими ви завжди встигнете стати!»

Якби була можливість щось змінити у своїй студентській кар'єрі, щоб ти змінила і чому?

Знаєте, одне я б буде хотіла б змінити. Я би почала вивчати іноземні мови набагато раніше, щоб зараз, коли я досягла відповідних успіхів у навчанні у мене було більше можливостей.

На передодні сесії поділись запоруками успішної здачі іспитів та заліків.

Найбільша запорука успіху на сесії - це намагатися зрозуміти матеріал ще протягом семестру. Удачі всім! Будьте кращими!

Олешкевич

Анна Ігорівна, гр. ФА-41

Розкажи, будь ласка, про свої здобутки у навчанні.

Протягом навчання я отримувала стипендію ім. Гриднева, а також премію міського голови м. Києва. Приймала участь у 9 -ти міжнародних та двох всеукраїнських конференціях. На останній конференції в Варшаві отримала диплом за кращу доповідь. Навчалася 2 тижні у літній школі "Data science and design Science on materials" в Японії при Токійському університеті у 2007 році. Щойно повернулася із Швеції, де проходила двомісячне наукове стажування в університеті м. Уппсала на кафедрі матеріалознавства.

Які свої життєві досягнення вважаєш найбільш вагомими і чому?

Я вважаю, що найбільш вагомі досягнення завжди в майбутньому, щоб було до чого прагнути.

Яке місце в твоєму житті займає навчання на ІФФ?

Вступ до ІФФ є одним з найважливіших кроків в моєму

житті. Адже саме завдяки ІФФ я маю змогу займатися тим, що мені найбільш цікаво і саме на ІФФ я зустріла людей без яких я вже не уявляю своє життя .

Який предмет тебе найбільш всього захопив під час навчання на ІФФ?

Я не можу дати на це питання однозначної відповіді, так як таких предметів було дуже багато , але самим першим предметом, що припав мені до душі з першого семестру була математика.

Розкажи про свої хоббі та захоплення, чим займаєшся у вільний час (якщо він є).

У вільний час я відвідую репетиції народного естрадного театру аматорів «ЕТА», керівником якого є Євген Вадимович та Віталій Вадимович Іващенко. Дуже люблю мистецтво, в різних його проявах, і природу - обов'язково знаходжу для цього час. І звичайно спілкування з моїми друзями та близькими.

Хто із викладачів для тебе взірець, із кого завжди береш приклад?

Мій взірець – науковий керівник Світлана Михайлівна Волошко. Її працездатність, розум, людські якості і зовнішній вигляд є для мене ідеалом до якого необхідно прагнути.

Які найважливіші знання ти засвоїла під час навчання на факультеті?

Найважливіше, що я зрозуміла - це те що, треба завжди займатися тим, що тобі дійсно подобається і не жаліти для цього а ні часу, а ні сил. І не витрачати свій час на те, що не до душі.

Які в тебе плани на майбутнє, чи будеш працювати за спеціальністю?

В майбутньому я планую розпочати навчання в аспірантурі, і продовжувати свої наукові дослідження.

Щоб ти порадила молодшим поколінням?

Я би порадила завжди рухатись вперед і не ховати за лінощам свій талант, адже талант є у кожної людини без винятку. І завжди йти тільки своїм шляхом.

Якби була можливість щось змінити у своїй студентській кар'єрі, щоб ти змінила і чому?

Важко відповісти на це питання, бо я переконана в тому, що якщо людина і повинна замислюватись про зміни в своєму житті, то це стосується лише теперішнього часу, зміни в минулому і майбутньому не мають сенсу.

На передодні сесії поділись запоруками успішної здачі іспитів та заліків.

Спочатку покохайте предмет, зробіть його для себе цікавим, а потім із пристрастю його вивчіть.

Юлія Баранова, ФС-41

Скользкий досуг

Теплые шапки, мягкие пуховички, красные щеки. Наконец зима отвоевала свое господство у серой, дождливой осени. Вот только одна проблема - где теперь проводить свободное время?

На улице больше получаса находится невозможно. Пальцы рук медленно превращаются в заледеневшие кочерыжки, а зубы как у щелкунчика цокают от холода.

Дома сидеть тоже не выход. Не очень хочется провести весь зимний досуг за компьютером. Конечно ВКонтакте вещь незаменимая, но все же.

Теперь представьте: играет музыка, кругом люди, которые падают и смеются. А вы, рассекая заточенными коньками лед, выполняя

м и с с и ю «доехать до противоположного бортика». Думаю коньки - истинно зимнее развлечение. И не переживайте, если впервые стали на каток. Через полчаса стараний вы уже сможете оторвать руки от бортика и неспешно проехать, по этому ледяному чуду.

Теперь встает другой вопрос - какой же каток выбрать? Вот описание нескольких, выбирайте какой вам по вкусу и вперед на лед.

Наверно самый известный среди студентов КПИ каток-это

Ледовая арена «Большевик»

Небольшой размер ледовой площадки не помешает получить одночасовую долю удовольствия.

Цена билета от 25 до 60 гривен. В зависимости от дня недели и времени сеанса.

Каток в СК «Атек».

Один из самых больших катков в Киеве. Большинство людей отдает предпочтение именно ему. Недостаток только в том, что часто, в первую половину дня в будни, на катке тренируются хоккеисты и фигуристы. Простой народ допускается только с 7 вечера.

Сеанс от 1 до 2 часов. Цена от 25 до 45 гривен.

Расположение: ул. Чистяковская, 10 минут от метро Святошин.

Каток «Ледовый стадион»

Работает только морозной зимой, так как находится на открытом воздухе. Должен понравиться тем, кто уже имеет навыки катания, потому что занимает большую площадь. Там есть, где разгуляться.

Сеанс 2 часа. Цена 30 гривен.

Расположение: Проспект академика Глушкова, метро Либидска

Каток в ТРЦ «Караван»

Плюс в том, что окружен всякими кафешками. После катания можно перекусить и восстановить силы. Минус - небольшой размер катка. При большом количестве людей вам удастся разве что хорошо «потолкаться»

Сеанс: 45 минут. Цена: 30-50 гривен.

Расположение: ул. Луговая, 12. Недалеко от станции метро Петровка.

Каток СК «Наука»

Единственный в Киеве каток под надувным куполом. Так же в плюсы входит то, что можно заказать месячный абонемент на посещение, что значительно сэкономит ваши расходы. Размер катка как полноценная хоккейная арена.

Сеанс: 45 минут. Цена: 35-40 гривен.

Расположение: Бульвар Академика Вернадского. Недалеко от станции метро Академстечко.

Каток «Крижинка»

Самое отрицательное - это отсутствие бортика. Тем, кто впервые становится на лед, будет не очень комфортно. Зато цена сеанса очень приемлема и не зависит от времени проведения сеанса.

Сеанс: 1 час. Цена: 30 гривен.

Расположение: ул. Генерала Жмаченка, 7. Недалеко от станции метро Дарница

Так же не стоит забывать про небольшой, но уютный каток в центре Киева на Площади Независимости.

Площадка для катания не большая, но зато кругозор замечательный.

Цена: 20-40 гривен.

Надеюсь, вы выбрали для себя то, что нужно. Теперь снаряжайтесь теплыми варежками, согревающими шарфиками и спешите покорять лед. Главное - не бойтесь падать. Это хоть неприятное дело, но обычно без него не обходится. Берите с собой друзей и получайте положительные эмоции назло холодным, зимним дням.

Привітання

Поздравляем Мамчик
Дарью с Днем
Рождения.

Сегодня, в День
рождения твой,
Желаем сердцем и
душой:
Здоровья, бодрости и
смеха,
Во всех делах твоих
успеха!

**Коллектив группы
ФС-92.**

Группа ФС-92 и ФС-91
поздравляет с Днем
Рождения своего студ-
куратора -
Кусинь Анну.
Неслышно пролетают
годы,
Как птиц небесных ка-
раван.
И мчится время неза-
метно -

Ты не грусти по пустякам.
Не грусти, заметив перемены,
Когда морщинку лишнюю найдешь.
Дни новые приходят дням на смену,
И каждый возраст по-своему хорош.

17.12.2009 - День
Рождения
Прокопчука Коли
18 – ах, какая дата!
Пусть не юбилейна,
не кругла,
Это танец волн и
буйство сада.
Это за спиною два
крыла!
Это восемь пятниц
на неделе,
Время проб, ошибок
и дилемм.

Видавець:

Студентська рада ІФФ

Головний редактор:

Тарас Шевчук, ФЛ-82

Автори:

Юлія Баранова, ФС-41
Олександр Свиридчук, ФС-92
Бужанська Ірина, ФК-62
Воробйова Ольга, ФС-92

Газета розповсюджується
безкоштовно, на правах руко-
пису.

**Із побажаннями,
пропозиціями та критикою
звертайся:**

(068)577-52-50 Тарас
(097)762-71-38 - Юлія

Наклад 100 примірників.

Відповідальність за достовірність

Красота и дух в здоровом теле
Это жизнь пока что без проблем!
Это с бесшабашностью соседство,
И сейчас простительно оно,
Эпицентр отрочества и детства,
Это забродившее вино.
Это время самоутверждения
Это жизни лучшая пора.
С днем рожденья!
С лучшим днем рожденья!
И еще ни пуха, ни пера!

Друзья, знакомые, группа ФЛ-82

Анюточка Слепцова!!!

Поздравляем тебя с
Днем Варенья!!!
Давным-давно из-
вестно утверждение,
Что если кто родил-
ся, то всегда
В начале ночи в
день его рожденья
На небе загорается
звезда.

Так пусть твоя звез-
да не угасает

И в этот день еще светлей горит,
Твой славный путь все ярче освещая,
И жизнь твою.

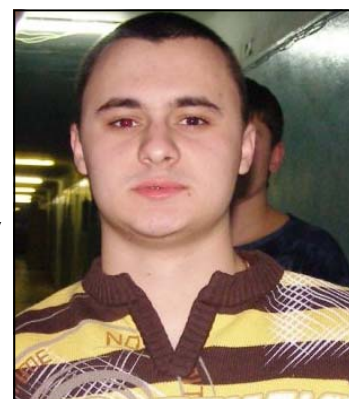
Будь счастлива, люби и будь любимой!!!

С уважением гр. ФЛ-61

Томаха Андрія, ФЛ-72

Щиро вітають з днем
народження друзі і
знайомі!

Бажають міцного
здоров'я, благополуч-
чя, щедрої долі, щастя у
житті, творчої наснаги у
навчанні!
Нехай енергійність,
душевність і людяність,
не покидає тебе!

змісту матеріалів несуть автори.
Редакція може не поділяти думку
автора публікації.

E-mail:

shevchouk@gmail.com
julson1@yandex.ru

ТСQ: 916-260, 378-101-303